

Lockheed P-38J Lightning

Výrobce: Flying Styro Kit, ČR

mm (není určeno zda každá polovina křídla nebo celek) mne trochu zmátlo, neboť spojka křídla v neupraveném tvaru určovala celkové vzepětí cca 125 mm.

Stavba samotná jde v polomaketové verzi celkem rychle od ruky, díly jsou předpracovány přesně, přesto si myslím, že doporučení výrobce k vyzkoušení každého kroku nasucho je namístě. Stavba spočívá ve slepení polovin křídla, dokončení motorových přepážek dle použitého pohonu, nalepení trupů na křídlo a VOP a v dokončení detailů. Žádný z těchto kroků nepředstavoval jakýkoli problém. Většinu spojů jsem lepil epoxidem (kyanoakrylát mi došel bohužel moc brzy).

Po dokončení modelu jsem přistoupil k montáži RC vybavení a dokončení pohonů. Ovládání výškovky i křidélek je bez problémů, instalace spočívá v protažení táhel a montáži serv. Bohužel mnou použitá serva jsou tak vysoká, že jsem nemohl použít dodávané rámečky a musel jsem je zapustit hlouběji do trupů. Dokončení pohonů spočívá v nalezení správné pozice pro „akupaky“ (ostatní operace jsou součástí montáže trupů). Výrobce pravděpodobně počítá s jejich umístěním ve středových gondole. Já jsem je ale umístil do trupů, a to hned ze dvou důvodů. Trupy jsou určitě pevnější než středová gondola, která je jen polystyrenovým výliskem, a navíc jsem nemusel prodlužovat silové kabely mezi bateriemi a regulátorem a zvyšovat tak zbytečně hmotnost modelu. Polohu těžiště jsem doladil posouváním baterií, které jsem následně zajistil oboustranně lepicí páskou.

Zbývalo už jen dokončení kabiny, chladičů a nalepení obtisků, ale až po provedení motorové zkoušky. Nadšen tahem dvou axiků jsem neodolal a hodil jsem éro na zahradě do vzduchu tak jak bylo, tedy bez kabiny a uzavíracích poklopů, takže všude trčely dráty, ale tomu pokoušení opravdu nešlo odolat. A ono to letělo! Ještě, že jsem alespoň zkontroloval správnost smyslu výchylek...

První let byl tedy neuspořádaný, jak po letové, tak po estetické stránce. Ale stál za to! Po vytrimování (nebudu tady psát nesmysly o tom jak vlastně ani nebylo třeba trimovat atd.) jsem si zkusil první přemet a výkruty. Paráda! Reakce na výškovku super rychlá, kolem podélné osy je to horší i díky dvumotorovému uspořádání, ale dvumotorová stíhačka není akrobat a asi to od ní nikdo soudný nečeká. Po přibližně pětiminutovém letu přišlo přistání, jakž takž řízené - není to parkflyer ani halový akrobat.

Po několika dalších skutečných letech bych shrnul své pocity asi takto: 1) Super výběr předlohy, dvumotorová stíhačka v tomto uspořádání zaujme i neznalé přihlízejíci. 2) Stavba trvající

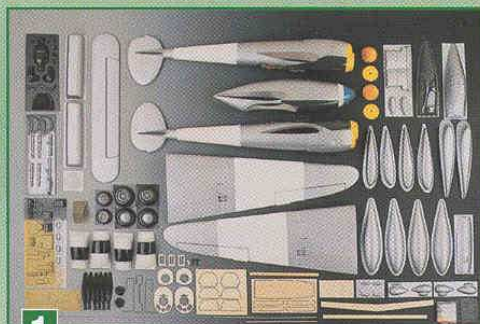
Polomaketa P-38

K pohonu je doporučen minimálně motor (dva motory) řady „300“ s převodem, případně jakýkoli odpovídající „střídkák“. Výše zmíněný Fw 190 jsem poháněl motorem AXI 22/08/34 a zkušenosti byly výborné, takže jsem jen dokoupil další kus včetně regulátoru a baterií. Konečná verze pohonu je tedy 2x AXI 22/08/34, 2x regulátor TMM 12 A a 2x tříčlánek Li-Pol 1500 mAh. Vrtule jsou použity původní třílisté ze stavebnice. Ovládání křidélek (každé jedním servem) a výškovky je servy HS 50, přijímač osvědčený a bezporuchový JETI. (Součástí stavebnice – viz obr. 1 – nejsou: motory, RC vybavení, regulátor, baterie, lepidlo. Model je dodáván ve stříbrném a zeleném provedení.)

Po přečtení návodu jsem přistoupil k lepení křídla. K návodu snad jen pár připomínek - asi by bylo vhodné poznamenat, že nejen ředidla, ale i kyanoakrylátové lepidlo a aktivátor spolehlivě leptají použitou barvu. Je však nutné podotknout, že výrobce přikládá ke stavebnici sadu lihových barev na opravy povrchu při poškození. Chyběl mi také nákres s rozmístěním základních částí pohonu a RC vybavení, začátečníkům by pravděpodobně velice usnadnil práci. Rovněž v návodu zmiňované vzepětí 60 až 65

Model P-38J Lightning zpracovaný jako maketa

1

Potěšen létavostí modelu Fw 190 (vyrábí Flying Styro Kit, Brno) jsem se rozhodl pořídit si také dvumotorový model P-38 (vzhledem k tomu, že tato novinka je již běžně v produkci, stačil jeden telefonát panu Poduškoví a za dva dny byla krabice plná dílů doma). Ta krabice plná dílů není jen tak nějaký pojem, neboť je opravdu napěchovaná polotovary trupů, křidel, VOP a ostatních částí. Je toho tolik zejména proto, že stavebnice je koncipována tak, aby z ní šel postavit model v jakékoli konfiguraci. Tedy od čistě funkční polomakety až po maketu do vitríny. Vzhledem k tomu, že jsem příznivcem funkční modelářiny, rozhodl jsem se postavit polomaketu bez podvozku a dalších dílů, které by mohly trpět při přistávání na nezpevněné plochy.

Lockheed P-38J Lightning

Flying Styro Kit, ČR

Typ modelu

- „parkflyer“ (polomaketa)

Pohon

2x elektro (AXI 22/08/34)

Ovládané prvky

- otáčky motorů
- výškovka
- křídélka

Rozměry

- rozpětí 1120 mm
- délka 760 mm

Hmotnost

- letová 560 g

Hodnocení

- konstrukce	****/4
- obtížnost stavby	*** /3
- letové vlastnosti	*****/5
- kvalita modelu	****/4

Letové výkony

- stoupavost odpovídající typu
- doba letu cca 8 min.

Nastavení

- výškovka +/- 10 mm
- křídélka +/- 15 mm
- těžiště dle plánu

ci cca 5 hodin (základní verze) představuje jedno odpoledne, snad jen zasychání obtisků může představovat nějaké zdržení. 3) Mnou nevyužitá možnost postavit téměř dokonalou maketu. 4) Záporně hodnotím použití přechodů trup-křídlo z plastu, který se jen obtížně lepí. Tady bych viděl možnost zlepšení. Ale možná jen ne jsem dostatečně trpělivý (pan Čáni by mohl vyprávět...). Obecně si myslím, že některé „kosmetické díly“ (přechody, přídavné nádrže) budou při běžném provozu trpět nad rámec jejich únosnosti.

Závěrem mohu říct, že na základě získaných zkušeností mohu model doporučit každému, kdo je ochoten mít za vyšší cenu (zejména za dvě pohonné jednotky) netradiční model se špičkovým vzhledem a zcela úžasným letovým projevem, který se příliš neliší od dospělých dvoumotoráků.

Martin „Macek“ Machura